

БРАТЯ ГРИМ
ПРИЗОВАВАНЕ ПРЕД БОЖИЯ
СЪД

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Лойнебург в Прусия имало някакъв много сръчен крадец, който бил в състояние да открадне коня на дори най-предпазливия човек. Един селски свещеник имал хубав кон и го продал на рибаря в Ангербург, но все още не бил му го доставил. Тогава крадецът се обзаложил, че ще открадне коня и сетне ще го върне; ала свещеникът разбрал това и наредил така да го пазят и заключват, че онзи да не може да се добере до него. Веднъж свещеникът яхнал коня и се отправил към града и тогава в странноприемницата се появил крадецът в просешки одежди и с две патерици. И като забелязва, че свещеникът се кани да си тръгва, отива преди него в полето, закача патериците на едно дърво, изляга се под него и очаква свещеника. Онзи се появява добре подпийнал, вижда просяка да лежи там и казва: „Братко, ставай! Настава нощ, върви при човеци, вълците ще те разкъсат.“ Крадецът отговаря: „Ах, мили господине! Минаха лоши момчета и метнаха патериците ми на дървото, та тук ще умра и погина, понеже без патерици не мога да отида никъде.“ Свещеникът изпитва жалост към него, скача от коня, подава юздите му на хитреца, сваля пътническата си мантия, премята я върху гърба на коня и се изкатери на дървото да свали патериците. Междувременно крадецът се мята на коня, пришпорва го, захвърля селските си дрехи и оставя свещеника да се прибере пешком у дома си. Управникът на областта научава за тази кражба, нарежда да заловят крадеца и да го окачат на бесилката. Всички научили за неговата хитрост и съобразителност.

Веднъж неколцина подпийнали люде яздели покрай бесилката, говорели си за лукавството на крадеца и се смеели. Единият от тях бил лекомислен подигравчия, та се провикнал: „Ловък и умен крадецо, ти трябва много да знаеш! Ела ми на гости в четвъртък заедно с другарите си и ме научи на разни хитрини.“ Другите избухнали в смях.

В четвъртъка, след като благородникът бил пил цялата предишна нощ и легнал да поспи, в деветия час сутринта крадците се появяват с веригите си в двора, отправят се към съпругата, поздравяват я и заявяват, че юнкерът ги е поканил на гости, та да го събуди. Обзета от силен страх, тя се изправя пред постелята на юнкера и казва: „Ах, отдавна ви говоря, че с пиянствата и подигравките си ще си навлечете позор, сега станете и посрещнете Вашите гости“; и разказва какво са рекли те в стаята.

Той скача изплашен, поздравява ги с добре дошли и им казва да седнат. Нареща да донесат ястия, колкото могат да приготвят набързо, които тутакси биват погълнати. Междувременно благородникът се обръща към конекрадеца: „Мили мой, много се смяхме на сръчността ти, ала сега не ми е до смях, само се чудя как така се толкова съобразителен, пък изглеждаш такъв груб човек.“ Онзи отвърнал: „Когато Сатаната забележи, че човек е изоставил Божието слово, лесно може да го направи такъв.“ Благородникът питал за други неща, крадецът му отговарял и така до края на угощението. Тогава гостите се изправили, по-благодарили му и рекли: „И ние Ви каним на небесния Божи съд край ешафода, на който бяхме наказани от света за злодеянията ни; там Вие ще получите като нас присъдата на временното опозоряване, и това ще се случи след точно четири седмици.“ И се разделили с него.

Благородникът много се изплашил и бил дълбоко смутен. Споделил случилото се с мнозина, един му казал едно, друг друго. Той обаче се утешавал с това, че нищо никому не бил отнел и че въпросният ден се падал празникът на Все светии, в който обикновено не се водят съдебни дела. За всеки случай останал у дома си и поканил гости, та ако стане нещо, да има свидетели, че не е вършил нищо нередно. Понеже по това време в страната вилнеели разбойници, най-вече рицарите на Грегор Матерн, един от които пронизал командира на ордена господин Еберхард от Емден. Затова било наредено, където се появят такива рицари и дружини, да бъдат излавяни и екзекутирани, без да бъдат изслушвани. Та убиецът бил издаден и командирът го преследвал с хората си. И тъй като за онзи благородник това бил последният ден, пък и празникът на Все светии, той си помислил, че вече е свободен, привечер поискал да се повесели след дългото заседаване и препуснал към полето. Когато хората на командира го забелязали, сторило им се, че това е конят и тези са одеждите на убиеца и бързо се спуснали към него. Рицарят започва да се защитава и пронизва един млад благородник, приятел на командира, за което бива задържан. Онези го отвеждат пред стените на Лойнебург, дават пари на един литовец и той го окача до гостите му на бесилката. Не му помогнали твърденията му, че току-що идва от дома си, ами трябвало да чуе: „По-бързо, преди други да дойдат и се застъпят за него, защото само така той ще може да се измъкне!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.